

FATMA POLAT

His

Örtü ayeti nazil olunca nasıl ki bayan sahabiler üzerlerine ne buldularsa geçirmişler... çarşafa bürünmüşler... sen niye yapmazsın... artık yeter bana ayak bağı olduğun... sırtımda yıllarca seni taşıdığım artık yeter... Sana hizmet ettiğim artık yeter... seni hoşnut kıldığım artık yeter... sen neye bağlı olmak isters en iste... biliyors un ki bu kalb verdiğin hiçbir şeyle mutlu olmadı... Bu zamana kadar... hiçbir şey onu rahatlatmadı... hiçbir şey onu teslim edemedi... hiçbir şey onu hayata bağlayamadı... Rabbim affet beni. Ve burada bulunan kardeşlerimi affet....

eyy siyaha bürünmüş Kâbenin sahibi... şu Kulunu da siyahlara bürü Rabbim... demek en makbul örtü siyah ki en değerli mekanın sahibi onu siyaha bürümüş... sen niye siyahlara girmekten korkarsın fatma... At artık bir adım... sadece bir adım kaldı buluşmana... buluşma nareleri göklerde çalacak... hissetmez misin... onunla kavuşma anın sipariş verdiğin siyah incine kavuştuğun an olacak... Bütün dertler... Bütün ağlamalar... Bütün hüznler... artık hep O na olacak..

Rabbim ona kavuşuncaya kadar olan müddette canımı, ruhumu alma Ya Rabbim....

FATMA POLAT

His

Bu kıssayı okurken dedik kendime.. Ey fatma... Ey günahkar nefis taşıyan fatma...eyy nefsinin terbiyesinden aciz olan fatma.... Ey aşî nefis taşıyan fatma... sen niye o Peygamberin yolunda gevşek davranırsın... hiç ölmeyecek gibi davranırsın... Dünyanın Suri güzelliğine takılmış hakikata geçemezsin... Bu nefisle.. Bu kalble bu nefisle... nasıl o güzide Peygamberin ve ashabının yanında olmak istersin...??

Birçok defa asr_1 saadetin sokaklarında dolaştırılmana rağmen...

niye hala kendine çeki düzen vermezsin.... niye onlara layık birer kardeş olmak için çabalamazsın.... nedir seni bu hisleri yaşamamaktan alıkoyan... sorarım sana nedir.... bir deyiver hele ....

Hangi bahaneleri toplayıp getireceksin karşıma... ama ....ama....

ama... Bu amalar hiç bitmeyecek mi... Bu zamana kadar bitti mi ki...

NERİMAN KOÇAK

His

"Allah dostu odur ki nefsine tek pay biçmez. Kırk yıl bir ekşi ayran özler de onu içmez..."

"Hep nefis çıkar karşıma ölüp ölüp dirils em, İnsandan kaçmak kolay kendimden kaçabilsem..."

"Gençlik gelip geçti bir günlük üstü, Nefs im doymamaktan dünyaya küstü..."

"Diz çök ey zorlu nefis, önümde diz çök! Heybem hayat dolu, deste ve yumak.

Sen, bütün dalların birleştiği kök; Biricik meselem, Sonsuza varmak..."

ŞEYMA: His

Hem elektirik hem klozetin su kanallarında ki infilak derken..

Elde Barla Lahikası mütaala zevkinde..

Arada eşyayı tefekkür ederken zahiri musibetlere

la teşbih

"Sokratesin

büyük İskendere

gölge etme başka ihsan etmem"

demesi gibi

tefekkürüme gölge etme demek nimeti...

Tefekkür ederim Allahım..

ŞEYMA:

Nietzsche,gibi soruyorum herkese..

Peki ya sonra ne olacaksınız!

Meslek sahibi.

Peki sonra!

Evlilik planım var..

Peki sonra!

Çocuk hayali..

Ondan sonra!

Onların mürüvveti.

Geç onu da geç,peki sonra!

Emeklilik sahil köyü..

Anladım peki oda bitti, peki sonra!

Yahu bir avuç toprak eni sonu bu mu!

Tûl- i emelin

ilacı Rabıta- i mevt..

Nereden

Nereye

Necisin

Kalbimde ki mânalar,

Ta'akkulümde,tas avvurumda itikadım da ki Ris ale- i Nurlardan gelen imbik imbik toplanmış manaları damıtıp lafıza dönüştürme günlerinden ilki çarşamba..

Yartıcımıza olan hayretimizin,hayranlığımızın ve muhabbetimizin ziyadeleşeceği o günlerin ilki çarşamba..

Cüz'i den külliye Marifetullah günlerinin ilki çarşamba..

Hiç sevilmezmi.

Ya Rabbi!

Ne insan olmak için,ne iman nimeti için hiç bir bedel ödemedim..

Nankörlük sınırlarını çokça çiğnediğim buz gibi hakikattir..

Tembellikte ise hımbıllığıyla en meşhur hayvanatı fersah fersah gerilerde bıraktığım vakidir..

Saylamayacak denli kusur ve günahım sana zaten ayandır..

RABBİM şefkatini görmem için bu saydıklarına rağmen Marifetullah deryasından istifadem için haydi diyorsun ya bu mücrime!

Benim Rabbi Rahimim var..... Ballar balını bulmuşum kovanım yağma olsun!... diyemiyorsa bu dilim sustur Ya Rabbi..

ŞEYMA

Lailaheillallah

Mukallib

Kalp

İman mayası

Taze ekmek

Nuru Muhammed-i

Bugün

Kalbim gece gündüz bila istisna düşman kuşatması altında..

Aklı fikrî cephesine saldırılmakta..

Cesedim ruhumun emirber neferi..

Müteyakkız uykusuz..

İman işçisiyim ben..

Haykıracaksam iman için haykırırım..

Bilirim zira ondan başkası değmez feryadu figâna..

İman işçisiyim

Süresiz izinsiz

Budur..

Dürüstçe..

Namussluca..

ŞEYMA:His

Terzi kuşuyum bugün..

İpliğim örümcek ağından..

Tefekkür yumurtaların his tüyelerinin üzerinde..

Beklemedeyim, heep bunlar tecelli diye söyleye..

FATMA POLAT: Henüz ilkokul çağında olan fatma... köyde daha yeni yeni gelişen sohbetler... kandil geceleri.... her akşam 5-6 kişiyi toplayıp dini bir kitaptan 2-3 saat kadar okuyan.... çıt çıksa milleti susturan.... gönlü peygamber aşığı fatma.... ne yaparsa yapsın... elinde ne işi olursa olsun dilinde salavatı eksik etmeyen fatma.... kızkardeşi yatılı kuran kursuna yollanılan... ama ailesine "ne olur anne beni de kuran ilmine yollayın ben okul okumak istemiyorum... ben Rabbime yürümek istiyorum "diyen fatma.....istediği kabul olunmayınca günlerdir iştahtan kesilen... Bu okul beni Rabbimden uzaklaştıracak diye hüngür hüngür ağlayan fatma.... o dönemlerde biraz namazı kılmasa, nefesine uysa.... sabaha kadar kıyamet sahneleri izlettirilen, sabah kalktığında yatağı ıp ıslak olan fatma.... hele de ev temizlerken kimseyi yanına istemez... açar peygamberimize olan nağmeleri gün boyunca ağlamaktan gözleri kızaran,

yanan, fatıma....kalbi ,ruhu ondan ayrılık acısı çektiği için merhemi olarak da Rabbisi ona gül kokulu efendisiyle asrı saadet yollarında... yürütülen Fatıma... sonra okula başlayınca dersler....Çevre... üniversite derken ....ondan uzaklaşan kendi nefesine dalmış. ..Dünyanın Suri güzelliğine dalmış ...fatıma...

Hani nerdesin efendim.... yine sarıl bana fatıma ben geldim... de aç kollarını bana.... sana sarılmama daha önce izin verdiğin gibi yine izin ver....sarlayım sana ...mübarek Cemaline doya doya bakıp. ..

- fatıma benden ne istersin....

- sadece şefaatin ya Rasûlullah ....diyebilmek

Ahhh Sen ordasın efendim de bu fatıma sende değil... bilirim....

FATMA POLAT:his

Dün ders çıkışı... kardeşim dedi ki abla ben şal alacağım... benimle gelir misin dedi.... bende (içimden ama ben artık çarşafa girdim benim orda işim yok ki dedim) ama ona belli etmedim... tamam dedim.... hep gidip renkli renkli şallar... eşarpların olduğu yere gittik.... dedim ki...

ey Fatıma.... mizana çekilmeyeceğini mi zannettin... dedim kendi kendime.... kardeş bakarken şallara.. arkamı döndüm mağazanın içine... dışarı bakarken...

kardeş abla... bak nasıl olmuş..

kardeş... ben bilmem....

Kardeşe bakarken gözlerim mağazanın içine şöyle bir daldı.... bir zamanlar Allı morlu pembeli... o an Nefise öyle bir güzel gösterildi ki... şeytan da hemen....(ya bunlar sana nasıl da güzel yakışıyordu... dedi)

Ben hemen dışarı attım kendimi...bak nefsim.... ve beni bu davadan çevirmeye çalışan lain.... 4 kulağını aç beni dinle.... siz neyi isterseniz isteyin.... Bu kul kâbenin örtüsünü üzerinde taşımakta çok mutlu..... ben ki kâbeye âşık.... öyle ise sus.

Deyince.. kalbte tatlı bir mutluluk.... Sevinç.... gözlerde nemlenme... artık bilirim ki... Bu Fatıma artık sevgilisinin sevgisini ister.... Öyle nur muhabbetini... ister... aynı eski zamanlarda ki gibi...

Şeyma: His

Rahmet tecellisi

Payıma Nurlar düştü

Mazi kovanımın ballarını alıp

Küllerini rüzgâra verdim

Rabbimden alıkoyan tunçtan putları
Patlatmayı öğreten Üstadın işaretiyle
Hergün bir infilak barutsuz kokusu
Her bir nüshasında ellerini öptüğüm
Öğüdünü ölesiye
Sözümü kabre dek tutacak tutacağım
Üstadım..

ŞEYMA:

Çarşamba perşembe cuma..

Yağmur gibi

Yığın yığın

Tepe sanki dağ gibi

Fersah fersah

Dalga okyanus hislerim..

Cumartesinde değişmeyen,

Risale-i Nurum

Lahikalardan Sabri abi,hulusi abi..

Belki hüsnü abinin bir mektubu..

ŞEYMA:

Kar tanesi gibi..

Kaya parçası gibi..

Kâh Celâlî..

Cemâlî kâh..

Kabz mı önce..

Bast mı önce..

Şeker desem..

Tuz mu bils em..

Üstadımıza sors am?

“Çünkü

emn ü ye’sin vartasına düşmemek hikmetiyle

havf u reca müvazenesinde,

s abır ve şükürde bulunmak için

kabz- bast haletleri,

celal ve cemal tecellisinden

intibah ehline gelmesi; ehl- i hakikatça

medar- ı terakki bir

düstur- u meşhurdur.”

Kastamonu Lahikas ı

ŞEYMA:His

Hem elektrik hem klozetin su kanallarında ki infilak derken..

Elde Barla Lahikas ı mütaala zevkinde..

Arada eşyayı tefekkür ederken zahiri musibetlere

la teşbih

"Sokratesin

büyük İskendere

gölge etme başka ihs an etmem"

demesi gibi

tefekkürüme gölge etme demek nimeti...

Tefekkür ederim Allahım..

ŞEYMA: his

RABBİM; Dünya uçurtmamı tam on ikiden vurs unlarda..

İhlâs ımı vurmas ınlar..

Örümcek ağından zırhımı delmesinler..

Pamuk ipliğinden vanım yoğum bir ihlâsımı sırlara bürü de yitiğim olmasın o son nefeste..

Ateşin fitratı yakarken kül ederken!

Yakacak hiç birşey bulamadı "Hâlilim" dediğinde..

Ateş yakacak ne çok şey bulur du nefsim de..

Çıtır çıtır çıra mis ali kibrimi..

Kütük mis ali mâlâyânî meşguliyetlerimi..

Şuracığa iliştireceğim

tam üç nokta

arif olana

kâfi hulâsa

Kedi nefesi ,Ya Rahim esintisi..

Ecelin pençesi,melekül mevti hatırlatan hastalık gıcırtsı..

Zaman bana dar,zamansız olana, bir gün daha yakın..

Ölüm var,zaman dar..

Sevde: His

Onsekiz bin alemdir insan,heran devaran eden,sırtlanıp müstakbelini,bütün günah ve sevaplarıyla, mekan şimendiferiyle zaman tüneline geçerek mazi harmanına döken! Öyle garib bir yolcu ki; kabir kadar yalnız mahşer kadar kalabalık ve öyle acınası insan!!!

MERYEM KAYA:(Kuzey finlandiya)

Bu gün eşimin babasının mezarna gittik burada babalar günü ;eşim eski adetlerini hiç bırakmadı mum götürdü babasının mezarna ben burada mezarlıklara girdiğimde hep içim üşür her yerde mumlar yanar ama orasının soğuğu çok başkadır insanın içine işler ve mezarlıklar hep uzaktır yaşam merkezlerinden sanki ölümü uzaklaştırmak hatırlamak istemez insanlar.

Benim çocukluğumun geçtiği köyümüz ;dağlar arasında küçük bir yerdir Malatya da ;mezarlık iki mahallenin arasındadır yukarı mahalleye veya aşağı mahalleye gitmek isteyen yolu mezarlıktan geçer ve ben her geçtiğimde dua okumak için dururdum ve o duyguyu anlatmak çok zor hüznle beraber bir rahatlamaydı sanki

ne güzel düşünmüş şimdi anlıyorum o zamanlar anlamadığımı ölümü çokça hatırlamak ve hatırlatmak.

ŞEYMA: His

Eğer nasip olursa bir gün evinizde bir kedi..

Anlatır mutlaka size

Efendimiz (sav.) sırtını nasıl da şefkatle sıvazladığını..

İftiharla anlatır,Efendimizin (sav)

Cübbesinde uyuya kalınca sırf o uykusundan uyanmasını diye cübbesini nasıl kestiğini..

Bitmedi..

Üstadımızın kulağına eğilip te zikrimiz

Ya Rahimdir dediğini ilâ âhir..

ŞEYMA: His

Tüm evin ışıklarını söndürsende!

İman nuru ile hep aydınlık her gördüğüm nur..

Nur

Hep dışımdaydı

Hep aradığımı bilmeden

Yorgun yollar yorgun dizlerim

Nur

Şimdi burda

Şurda diyemem içimde dışımda her yerinde

Kan kemik deri gibi

Yorgunluk mu,o da ne!